Incipiunt capla libri Encheridion Bti aug⁹:

LAurentio Scribens eius delectatur erudicõe: cupiens illũ esse sapientem scdm scripturas sacras. I

Qd hois sapientia pietas. id ẽ dei cultus dr. ut in libro iob legitur. ii

Quomodo sit colendus deus. iii

Qualem librũ sibi voluerit. ul que ut cõtineret poposceit. iiii

De fidei et pfectione spei. v

Qd xpũs sit pprie fidei catholice fũdamẽtũ. qd apd hẽticos noieten⁹ inueitur. vi

Quid sit encheridion qd sibi fieri voluit ⁊ q̃ laboriosum sit ɔtra fidem ⁊ spem ⁊ caritatem sentientibus respondere. vii

Qd simbolũ ⁊ dñica oracõ fidem ⁊ spem ⁊ caritatẽ in se cõtineat. viii

Qualit fides ⁊ spes ⁊ caritas sine se inuicem esse nõ possint. quãuis a se in quibusd differant. ⁊ quid int spem ⁊ fidẽ sit. ix

Qd credulitas fidei cristiane nõ naturis rerũ. ꝫ in creatoris bonitate ɔsistat. x

Qd satis sit oi xpiano. credere scãm trinitatem eẽ cãm oim creataꝝ rerũ. xi

ualia bõ sint q̃ a sũma trinitate creata sũt xii.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DUSSELDORF

Qualit̃ deus malũ ordinet · vel que sit dif-
Bonas eẽ oẽs naturas finicõ mali. xiii
a sũmo bono factas. q̃bꝫ ex q̃ cã. ⁊ q̃lit̃ corru-
Qd̃ nullũ ptio noceat intimatur. xiiii
possit eẽ malũ si nullũ sit bonũ · ⁊ ꝙ hec asser-
tio sentẽtie ꝓphetice nõ sit contraria. xv
Quid sit malus hõ · ⁊ quõ incidat in pro
pheticam sententiam. xvi
Qd̃ in bonis ac malis sibimet contrarijs di
aleticoꝝ deficiat regula. xvii
Quid sit corruptio · ⁊ quid corrumpi pos-
sit · ⁊ ꝙ ex bonis mala orta sint. xviii
Quõ nõ sit cõtrariũ dñice sentẽtie qd̃ dr.
nõ põt arbor bona fructus malos facere. cũ
dicũtur mala ex bonis esse orta. xix
Non ptinẽ ad btitudinẽ ꝯsequendã · scire
cãs in mũdo corp alium motionum. xx
Disputacõ q̃lit̃ error caueri possit. xxi
Qd̃ ꝓsit error aliqñ ⁊ bonꝰ sit. xxii
Qd̃ facillime error declinatur a dicentibꝫ
eẽ nõ nocẽ ꝙ hoĩes ꝫ fallũt aut fallũtur. xxiii
Qd̃ multi piũ opus putant dicẽ de rebus
De ꝯsidera ad cultũ dei ptinentibꝫ. xxiiii
cõe reꝝ i q̃bꝫ q̃s siue fallat̃ siue mẽtiat̃ xxv
Qd̃ aliqñ in quibusd̃ rebꝫ magno · in qui
busdã puo · in quibusdã nullo malo · in qui-
busdã nõ nullo etiã bono fallimur. xxvi

Q d̄ in quibusd̄ rebus errantes nō peccaꝰ
ꝛ q̄ ac hademici testimoniis scp̄turaꝝ vin
cūtur q̄ dicūt oēm errorē eē peccatū. xxvij
Q d̄ minimū atq; leuissimū sit salua fide
xp̄i in hijs errare q̄ nō ptinēt ad regnū dei. xxviij
Q d̄ hō debeat loqui qd̄ aīmo sentit. siue ve-
rū sit. siue putetur ꝛ nō sit. xxix
Nec ideo putandū est nō eē peccatū mētiri
q̄ possumꝰ aliqñ alicui ꝓdesse mētiendo.
ꝛ qd̄ bona sit beniuolētia ꝛ non mendatiū
vbicunq; alium adiuuamꝰ mētiendo. xxx
Q d̄ nequaq̄ dubitaē debeꝰ nō eē n̄ boīta
tē dei cām bonaꝝ rerū q̄ ptinēt ad nos. ꝛ nō
eē ab immutabili bono cām reꝝ malaꝝ xxxj
Q d̄ error ꝛ dolor reꝝ agendaꝝ ignorātiā
ꝛ noxiaꝝ ꝯcupiaꝝ comitātur. xxxij
Q d̄ in suis malis rōnal̄ natura beatitudi
nis appetitū non amiserit. ꝛ qd̄ hō habeat
ꝓpriam carnis mortem. xxxiij
Q d̄ p̄mus homo post pcc̄m exul effectus
ē. ꝛ in dampnacōez obstrictꝰ. adeo ut tra
heret secū posteros ad supplicium. xxxiiij
Qualit̄ hūani gn̄is massa ex ira dei iace
bat in malis. luens cū desertoribꝰ angelis
iustissimas culpas. manente in eis bonita
te creatoris. ꝛ sicut nō liberarentur angeli
ita merito fieret ut qui deū deseruit libero

vtens arbitrio si non adiuuasset dei miseri
cordia non liberaretur. xxxv
Qd ceteri angeli ceteris angelis lapsis vni
uersitatis creatori adheserūt. ut semp gau
derent placuit. xxxvi
Qd numerus angelorum bonorū qui dimi
nutus ē post ruinā malorum ex hoībus supplea
tur. et qd nobis ignotus. sed eorum artifici
cognitus numerus siue sanctorum siue immū
dorum spirituum sit xxxvii
Qd non ꝓprijs opibus nec p liberū arbitriū
liberari possit homo. ꝫ p filiū dei. xxxviii
Qd etiā fidē boni opatores a se non arro
gent. sed a deo datam agnoscant. xxxix
Qd deus sit qui opatur in nobis et velle et per
ficere sicut aplūs dicit. et scp̄tura diuina te
Qd iusta dāpnacōne statur. xl
sub ira dei tenebatur genus humanum. i
donec veniret saluator q̄ nos ab hac ira libe
De mirabili sacramēto media raret xli
toris qd ab hoīnibus conprehendi nō pōt
quo quoq; verbū sit caro factum. xlii
De duabus naturis in vna filij dei perso
na constantibus. xliii
Qd sit euidens indicium habundantis
glorie dei qd in homine xp̄o natura hūana
in vnitatē psone assumi promeruit. xliiii

Qd grā demōstretur etiā hoc qd de spū scō natus dr. angelo dicente. Aue maria grā plena. ⁊ qd in ea natū ē de spū scō ē. xlv

Non ideo dicend ihm filiū eē spūs sancti qr dixit eū angelus natū de spū sancto. non oē qd nascitur ex aliquo filiꝰ eius eē ꝯcedi tur. qd p exempla ostenditur. xlvi

Qd modus quo dr xp̄s ihesus ē de spiritu scō natus insinuet eiꝰ grām qua hūanitas nullis p̄cedētibꝫ meritis in ip̄a ꝯcepcōne dei verbo copulata est. xlvii

Quō mortuus ⁊ resurgēs xp̄s nec propriū hn̄s pcc̄m. factū sit ꝓ nob tn̄ ipē pcc̄m. xlviii

Qd mors ⁊ resurrectio xp̄i sacramentum baptismi significent. xlix

Qd plerumqꝫ maiores singulariter mori pcc̄o dicūtur in baptismo cū habeant plura pcc̄a. econtrario puuli in remissionē pccōꝝ baptizari dicuntur. l

Qd singularis numerus in scā scriptura ꝓ plurali ⁊ ecōuerso ponitur. li

Qualit̄ in illo vno pcc̄o qd p vnū hoīez intrauit in mund inueniātur pl'a pcc̄a. lii

Qd nō inanit̄ dicatur peccatis parentū obligari filios n̄ grā ⁊ dīna mīa succurrat liii

Non eē temē affirmand ut pcc̄a parentū vsqꝫ ad adā vnicuiqꝫ an in terciā gn̄acōem

an in aliã quartã gñacõem · an alio aliquo modo cõputentur. l iiii

Ab originali peccato nullũ posse saluari ñ p mediatorẽ dei ⁊ hoĩm ihm xp̃m. l v

Neminẽ renasci baptismate iohãnis · sed ip̃ius ministerio dño parãtur · q̃ eos spiritu sancto baptizat. l vi

Qđ gracia cristi non solum illđ originale peccatum sed cũcta simul abstulit que addita muenit. l vii

Omnẽ ex adã natũ in damnacõe retineri ⁊ oẽz in xp̃o renatũ a dãnacõe liberari. l viii

Qualit̃ ministeriũ baptismi in cruce cristi aplũs xp̃i ɔmẽdaueit · in quo non solũ maiores ꝫ et paruuli saluantur. l ix

Quẽadmodũ ea que in cruce xp̃i ac sepultura ⁊ resurrectione atꝫ ascensione in celum sedẽqꝫ ad dexterã p̃ris gesta sunt vite xp̃iane que hic geritur habeant figurã. lx

Non pertinere ad hanc vitam ꝙ cristus ad viuos ⁊ mortuos iudicandos de celo vẽturos esse creditur. lxi

Duobus significare modis qđ viuos et mortuos iudicabit. lxiii

Qđ nominato spiritu sancto trinitas conpleatur · cui ordinatissiẽ sancte ecclesie turba subiũcta sit tanq̃ deo tẽplũ suũ. lxiii

Q d̄ in ecclesia primitiuoꝝ que in celis est nullus sit malus. lxiiii

Quid sentiendū sit de differentijs angelorū bonoꝝ. ⁊ vtꝝ ad eandē societatē sol ⁊ luna ⁊ cetera sidera pertineant. lxv ¶ habeant.

Questio difficillima. qualia angeli corpa lxvi

Q d̄ maxime per dei grāz dinoscendū sit cū se satanas trāsfigurat in angelū lucis. lxvij

Q ñ hēbi⁹ plenā noticiā celestis eccie. lxviii

Qualit̄ mors x̄ etiā ꝑ āgelis fiei dicat̄ lxix

Quō accipiatur pax dei q̄ precellere oēm intellcm dr. l̄ qualē pacē hēbi⁹ cū āgel̄ lxx

Quō etiā nūc nobiscū angeli concordent et qd̄ remissio pccōꝝ etiā in baptizatis perfectis necessaria sit. lxxi

Q d̄ intra ecclesiā catholicam quālibet criminosis nō denegetur penitentie locus. ⁊ q̄liter agi debeatur ipsa penitentia. lxxii

Q d̄ remissio pccōꝝ ad futuꝝ iudiciū pertineat. cū in hac vita etiam ꝑuuli baptizati diuerso mō crucientur quorūdā vero pene in posterum reseruentur. lxxiii

De hijs qui intra ecclesiam catholicā sceleratissime viuunt. ⁊ nullo mō penitentiam agūt. ac sibi saluacōz ꝑ ignē ꝓmittūt. lxxiiii

Quid sentiendū sit de hijs qui sup fundamētū edificant. et q̄ sint q̄ ꝑ ignē saluātur

Posse etiã vel qual' sit iste ignis. lxxv
fieri post hãc vitã ignẽ purgatoriũ. p quem
saluantur qui hic talit' vixerũt. l' penitentiã
Cauendũ esse Cogruã gesserẽt. lxxvi
nõ putemus infanda crimina elemosinis
posse redimi. nisi ab eis abstinendo. lxxvii
Qd p orõnez dñicam nõ tantũ cottidiañ
peccata. ꝫ etiã p̃terita crimina deleãtur. lxxviii
De multis gñibꝫ elemosinaꝝ. ⁊ ꝙ optima
sit veniã dare peccantibus in se. lxxix
Qual' sit elemosina pfectoꝝ. id est dilcõ
Posse Cinimici. lxxx
etiam hijs qui perfecti non sunt dimitti pec
cata si ipsi quoqꝫ dimittũt ex corde petenti
bus se debitoribus suis. lxxxi
Non esse deputandũ inimicũ qui peccato
suo mouetur. ut roget ex corde. nec vllate⁹
a deo peccata eis dimitti qui petentibꝫ se nõ
De hijs qui scele Cdimittunt. lxxxii
ratissime viuunt. ⁊ testimonio dei abutũtur
qui ait. Date elemosinã ⁊ ecce omnia mun
Qd a se ipõ Cda sunt vobis. lxxxiij
debeat incipere qui elemosinaꝫ vult ordina
biliter facere. sicut phariseos dñs increpã
do admonet. lxxxiiii
Quod multum se seducant qui per lar
gissimas elemosinas fructuum suorum vel

pecunie · indulgẽtiaꝫ sibi parare estimant ·
in flagicijs ⁊ facinoribꝫ ꝑmanentes · lxxxv
Qd leuia ⁊ grauia pecc̃a diuino sint pen
sanda iudicõ · pro quibus tñ oĩbus ⁊ alijs
quãuis leuissimis semp orare debem⁹ lxxxvj
De peccatis que leuissima putantur · nisi
g̃uiora in scripturis sc̃is demõstrentur · lxxxvij
Qd etiã magna peccata cũ in vsum vene
rint · aut parua · aut nulla eẽ credãtur · lxxxviij
Qd tam multa sint nr̃is tempibꝫ peccata
exorta ut ꝓ multitudine illoꝝ sicut oportꝫ
quosqꝫ regẽ nequea⁹ · lxxxix Q̃bꝫ pcc̃am⁹ xc
De duabꝫ caus̃ ignorantie ⁊ infirmitatis
Qd mĩa dei necessaria est vnde pellatur xcj
pudor ⁊ penitentia agatur ·
Qd in spnĩ sc̃m̃ irremediabilit̃ peccent · q̃
in ecc̃ia catholica remitti sibi peccata vsqꝫ in
finẽ vite sue nõ credũt · xcij Cnis ·
De vltima oĩmqꝫ gn̄alit̃ resurrectõe car xciij
Nõ de abortiuis fetibꝫ an sint resrecturi · xciiij
Disputatio questionis quando incipiat
homo in vtero matris viuere · qui ad resur
rectõꝫ carnis ꝑtinere credatur · xcv
De mõstris q̃ nascũtur ⁊ cito moriuntur
cũ cõmemoracõne cuiusd̃ bimembris · xcvj
Qd caro hoĩs mortui in q̃busd̃ elementis
alijsue corpibꝫ tñsmuttetur · aie quã reliq̃t

resurrectōe reuocetur. ⁊ non eē cōsequens
ad easdez corpis ptes terrenas materies
vñ lapse fūt. in resurrectōe reuocari. xcvii
Q d nob resurrecturis statua solubilis me
Utrū equales an di talli ɔparetur. xcviii
uerse sint statuē l figuē resurgētiū corpm xcix
De carnis corpisqz distantia. C
De nō renatis ⁊ eoꝝ cruciatu. C i
Q d quāuis impij diuerso mō crucientur
tñ erit mitissima pena paruuloꝝ. C ii
Q d remanentib impijs in dampnacōne
eterna. tunc scient sancti quid eis boni cōtu
Q d oīa q̄ nūc nos latent lerit grā. C iii
tūc nō latebūt cū ad iudiciū venerim⁹ C iiii
Q d rcā ɔfessione creda⁹ nichil fieri. n̄ qd
vult deus opc̄. eūqz bñ facē ec̄ cū sinit mala
Questio de eo q̄ dicit aplūs de fieri. C v
deo. q̄ oēs hoīes saluos vult fieri ⁊ nō oēs sal
ui fiūt. ⁊ q̄ oīpoñtia dei malas hoīm volūta
Cōmēdacō grē tes in bonū ɔuertat. C vi
iux̄ aplm̄ q̄ iacob ab esau discretus est. C vii
Cōmēdacō iudicōꝝ ꝑm eūdē apl'm in ob-
duracōe pharaonis. ⁊ qd̄ figm̄tū fingenti
Ammiracō opm dei se nō ɔtradicat. C viii
q̄ fit vt de mal' hoīm volūtatib bonā in se im
De pleat voluntatē suam. C ix
bonis voluntatib hoīm qd̄ plerumqz bone

volūtati dei nō ꝯueniūt ⁊ mal' qđ ꝯueniunt C x
Qđ deus bonas volūtates suas. aliqñ per
malorū impleat volūtates. C xi
Qđ quantelibꝫ sint volūtates q̄ ꝯueniāt
l' nō volūtati dei. inuicta sp sit volūtas dei. C xij
Qualit' intelligatur deus velle oēs hoīnes
Qđ scriptū sit in saluos fieri. C xiii
euāgelio q̄ illuīat oēm hoīez. ⁊ tñ non oēs
illuīantur. ꝫ magis hoc ad oē genꝰ hoīm eē
Quid sit ꝓ subli referendum. C xiiii
mioribꝫ spālit' hoīnibꝫ orandum. C xv
Qđ p̄scius deus primū hoīem peccaturum
p̄destinauit. ⁊ bñ facere de malo eius. C xvi
Qualē oportuit prius hoīez fieri. ul' qual'
postea futurus erit. C xvii
Qe inmortalitate quā ꝑdict' hō ꝑ liberū
arbitriū. ⁊ quā accepturus ē ꝑ grām. C xviii
Qđ grā dei sit vita eterna ſm apostolū sti.
Qđ p̄mus pēdiū vero pcci mors. C xix
hō suā potius maluit facē quā dei volūtatē
⁊ ideo de ipō facta sit voluntas. ⁊ qđ aliud
vas in honorē aliud in ꝯtumeliā fcm̄ sit. C xx
Per qualē mediatorē recōciliari oporte
Qualit' se ha at genꝰ humanū. C xxi
beant aīe defunctoꝝ. ante vltimā resurrectō
nē. ⁊ de sacrificijs l' elemosinis que pro ba
ptizatis omnibus offeruntur. C xxii

Qd eterna sit pena dānatoꝝ q̄uis diuer
sa ꝑ q̄litate factoꝝ sicut iustoꝝ eterna eit
btitudo. licꝫ int̄ se meritis differant. C xxiij
Qualit̄ ex ꝯfessione fidei nascatur spes fide
lium. ⁊ ne quis in se ipō spem habeat. C xxiiij
Quō orō dn̄ica septē peticōnes apud euā
gelistam matheum cōtineat. C xxv
De quinqꝫ peticōibꝫ apd̄ euāgelistā lucā
a matheo nō discrepantibꝫ. C xxvj
De excellētia caritatis. sine q̄ etiā q̄ rcē cre
dit ac spat nō pōt ad btitudinē ꝑueire C xxvij
De q̄tuor diffen̄tijs hoīs quē deus grā de
tenebris ignorātie ad se vocare dignatur.
quibꝫ dei populus ordinari dicitur. C xxviij
Qd̄ in q̄libꝫ istaꝝ q̄tuor velut etatū grā re
gn̄acōnis hoīem inueneit ibi remittūtur ei
cūcta peccata. ⁊ ꝙ quibusd̄ grām tribuat
Nō ut oīno sub lege nō seruiāt. C xxix
obesse hijs q̄ ꝑ baptismū iā regnaturi sunt
⁊ mādati necdū capaces. s̄m carnē viuunt
si mox ex hac vita discedant. C xxx
De caritate dei ⁊ proximi ad quā oīa p̄ce
pta referuntur. ⁊ de qualitate eius in hoc se
culo vel in futuro. C xxxj
De fine voluminis vtrū cū encheridion l̄
appellare vel habere debeas. ⁊ ꝙ de fide et
caritate sit scriptus. C xxxij.